

[Finansministeren.]

pligten. De, der har været beskæftiget i forskellige udvalg vedrørende merværdiafgiften, er jo i hvert fald helt bekendt med de uhyre vanskeligheder, der ville opstå, hvis man tog disse varegrupper ud af merværdiafgiften. Det ville betyde øget arbejde for erhvervslivet, især for de mange detailhandlere, der både handler med levnedsmidler og med andre varer; sådanne blandede virksomheder ville også være betydelig vanskeligere at kontrollere for toldvæsenet, hvis man gennemførte det, fru Hanne Reintoft ønsker.

Merværdiafgiften på fødevarer anslås at indbringe noget over 2 milliarder kr. årlig; staten har på den anden side en udgift på knap 200 mill. kr. årlig til den omtalte nedbringelse af forbrugerprisen på mejeriprodukter.

Fru Hanne Reintoft mener, at kasseoverskuddet giver råd til en nedsættelse af statens indtægter ved momsens på fødevarer. Kasseoverskuddet er efter regeringens opfattelse og også efter mange andres opfattelse et nødvendigt led i den økonomiske politik. Hvis vi nedsatte statens indtægter med provenuet af momsens på fødevarer, måtte man skaffe sig indtægter andetstedsfra.

Af de grunde, jeg her har anført, skal jeg anmode det høje ting om at afvise det foreliggende forslag.

Forslagsstilleren (Hanne Reintoft): Det har jo ikke fra denne regerings side manglet på løfter om social balance, men samtidig med, at man afgav disse løfter, har man koldt og kynisk udhulet den almindelige befolknings levestandard. Man er kommet med løfter om kompensationer til de dårligst stillede og indrømmer nu, at kompensationen for f. eks. fødevaremomsen kun er 200 mill. kr., medens provenuet er 2 milliarder kr.; man har skåret deres levestandard så drastisk ned, at det ikke er flasker at tale om, at der er faktiske fattigdomssymptomer i tusinder af hjem i Danmark.

I foråret har vi behandlet en række lovforslag, der netop har omhandlet de grupper, som er ramt særlig hårdt af regeringens nedskæringspolitik. Vi har behandlet forslag om de arbejdsløses vilkår, vi har behandlet forslag, der omfatter pensionisterne, og vi

har behandlet forslag om arbejdernes dyrtidsregulering. På alle disse områder har regeringen og dens partier indtaget den holdning, at lige meget, hvor hårdt det gik ud over de pågældende grupper, skulle nedskæringspolitikken gennemføres, også selv om det ramte den såkaldt sociale balance meget hårdt.

Gennem forsøg på lønstop, gennem prisforhøjelser og gennem en beskatning, der lammer de almindelige lønmodtagers købekraft, er der regeret til gavn for meget få, men til gengæld til skade for mange. Afskaffelsen af moms på fødevarer vil ikke skabe en rimelig social balance, men vil dog skære toppen af de urimeligheder, der begås mod den del af befolkningen, der skal leve for en normal arbejderløn eller, endnu værre, for de sociale almisseydelser; der bliver tilovers til pensionister og arbejdsløse i stedet for den egentlige erstatning, de burde have.

Momsen er i sig selv en asocial beskatningsform, og hvis det kan glæde finansministeren, skal jeg gerne udtrykke min dybe beklagelse over, at den i sin tid blev gennemført. Jeg havde gerne set det undgået, men havde desværre ikke politiske kræfter til at præge SF til det endgame.

Momsen rammer hårdt nedad, den medfører endda det misforhold, at mennesker, der tjener så lidt, at de selv efter regeringens udsagn ikke burde beskattes, rammes af denne skattebyrde. Det er en misvækst, der aldrig skulle have været ind i dansk skattepolitik. Men stemte den nuværende borgerlige regering dengang imod af opportuniste, af taktik, så må man sige, at man dog siden forstod at bruge den rigtig godt, da man efterhånden satte momsens op fra de 10 pct. til de nu 15 pct., og vi ser jo, at et enkelt af regeringspartierne, nemlig venstre, har rumlet jævnlige planer om at sætte den yderligere i vejret. Det må glæde partiet med denne reaktionære tankegang, at man nu får støtte af det ultrareaktionære parti, der kalder sig kristeligt folkeparti, som jo smukt slutter op om venstres tanker om en forhøjet moms og endda kræver den op på 25 pct.

Det er altså i landets mest reaktionære kredse, man har planer om at stramme denne asociale brandskatning endnu mere. Vi er vel alle sammen klar over, at det også hænger sammen med den stærke lyst til at